

Karışık Resimler

– Oya GEDİK · 26 Kasım 2009

Bir rüya gibi ,mutlu günlerin resimlerini ,mutluluklarımızı gözlerimle çekmişim .

Tek tek bakmak istedim bu gece, karışık resimlere ...

Kalabalık bir aileydik, yakın bağlarla aynı evde yaşıyorduk. Üsküdar` da...

Böyle aynı sofrayı, paylaşmak ne keyifmiş meğer.Hiç canımız sıkılmazdı.

TV yoktu, net yoktu, cep tel yoktu, ev telefonu kimselerde yoktu.

Kocaman bahçede akşam olmasını istemezdik, özellikle tatil dönemleri tabi ...

Meyveli ağaçlar, sebzeler , çiçeklerin her çeşidi, meyve yol hopla zıpla amcanın kızı, kardeşlerin, halanın oğulları oh lay lay lom..

koş zıpla oyna ; hormonsuz ve teknolojisiz bir hayat , dostluklar, komşuluklar, akrabalıklar olan , birdaha ele geçmeyen günlermiş.

Yan bahçemizde ki komşularımıza ,sabah günaydınlarıyla başlayan o tatlı muhabettler.

Bahçelerimizde yapılan hıdrellezler akşamları çardak altı sobetleri, bayram sabahları, çocukluk defilelerimiz, bayram paralarını saymalarımız. Hafta sonları Çamlıca Tepesi'nden İstanbul'u seyredip çam havası aldığımız sağlıklı günlerimiz, o zamanlar boğaz köprüsü yoktu , natureldi İstanbul ; taşlaşma da yoktu.

Cam gibi denizlerimiz şeffaf kendini görebilirdin hatta balıklar kaçıyordu ,ürkerdi 'a aa ayna gibi' demelerimize .Haftada dört kez ;

uskumru balığı yerdik o kadar boldu ki,oysa bugün deniz anaları bile yok oldu. Adalara gitmek lüksümüzdü ..Bir de mimozların mevsimiyse ,işte tatil bir günlük kana kana iç dur.

Cumhuriyet bayramları ve Zafer bayramlarında meşalelerin aheste aheste yanırları ne heyecan katardı bayramlara..arada

yaz geceleri sokalarımızdan cambazlar geçerci , ip cambazlarıydı bunlar çok sevinirdim bir de çok korkardım tel, ip kopar mı diye babama sık sık sorardım. Sokaklarımızda araba sayısı çok azdı , bizim yoktu, gümrükte çalışan kiracımızın impalası vardı , akşam üzerleri evine gelince , herkez balkondan impala arabaya hayranlıkla bakardı, bir de büyük oğulları Telat'ın motosikleti vardı; kısa bir süre sonra da babası birkaç kez düşüp kolunu kırdığı için satmıştı...!!!!!!

Her mahallenin bekçileri vardı sabaha kadar uyumazlardı ,hiç hırsız girmezdi evlerimize,düdük çaldıkları zaman ben yorganı başıma çekerdim ,biraz da titrerdim. Akşam üzerleri küçük el arabalarıyla dondurmacılar geçerci ,çocuklar sıraya girerdik, ben limonlu ve çikolatalıyı çok severdim, hala da çok severim favorimdir ikisi. Silivri yoğurtçuları geçerci ,omuzlarında tahtaya bağlı iplerde tepside ,kaymaklı silivri yoğurdu ,'kg bir liraya' diye bağırırlardı,kaymaklarını şekerle yemeye bayılırdım. Darbukalı macuncularımız vardı, renkleri gökkuşağı gibiydi, her renginden çıraya sardırırdım. Bir de şiiir okurlardı onların şiiirlerini dinlerken macunu yemeği unutturdum , sıcaktan erirlerdi, ellerim ballanır annem çok titizdi.görmeden tulumbadan su çekip yıkardım , babaannem o tulumbalı kuyuya karpuz atardı, çatlardı

karpuzlar, bazende samanlı buz alırdık kasaptan, buz satarlardı, buz dolaplarımız yoktu .Tel dolaplarımız vardı.Perşembe akşamları da radyo tiyatrosu dinlerdik,pazar günleri de Rahmetli Nedet Selçuker şiir okurdu radyoda, hiç ses çıkarmaz sessizce dinlerdik, ne güzel günlerdi o günler , KARIŞIK RESİMLER bitti ..!

Şimdi düşünüyorum da rüya gibiydi masal gibiydi..Çağ teknoloji çağı çağ hormonlu gıdalar çağı..Gözlerimle çektiğim karelerdi !

Oya Gedik